

OSLOMET – ET NAVN TIL BESVÆR

Det ble satset stort på en demokratisk og inkluderende prosess for å finne et navn til Oslos potensielle nye universitet. Likevel har man endt opp med det navnet som gjorde det dårligst i alle undersøkelser og som mer enn to av tre ansatte er imot. Hvordan kunne det skje?

Den 15. desember 2017 nærmer det seg juleferie. Høgskolen i Oslo og Akershus har nettopp fått vite at de oppfyller kravene for å kunne søke om å bli et universitet. Denne desemberdagen er det klart for styremøte. Journalister og enkelte andre har møtt opp,

de står og sitter i stillhet rundt det store bordet hvor styret har tatt plass. Det hele filmes og møtet kan ses igjen på universitetets Youtube-kanal.

– Vi begynner med vedtakssak «navn på nytt universitet» og det er rektor som innleder til denne saken, kunngjør OsloMets styreleder Trine Syvertsen.

Rektor Curt Rice reiser seg.

– Jeg har faktisk en tale til den saken, og hvis jeg får lov så kommer jeg til å stå her.

– Ja, vil du at jeg skal flytte på meg? sier Trine Syvertsen, styreleder.

– Okay, sier Rice til latter i rommet.

Hun drar stolen sin til siden. Rice går med rak rygg og et lite smil. Han setter PC-en på bordet, og slår hendene sammen.

– Det begynte som en positiv opplevelse

To år tidligere begynte forslagene til navn på det nye universitetet å strømme inn. Med mer enn 200 forslag var det et stort engasjement å spore blant ansatte, studenter og andre.

– Jeg opplevde navneprosessen under 2015/ 2016 som svært demokratisk og transparent. Vi ble inviterte til navnseminarier, vi fikk spørreundersøkelser på e-post og det ble åpnet opp for innspill, sier en ansatt som ønsker å være anonym av hensyn til sin stilling.

Den ansatte mener at det virket som om rektoratet hadde ambisjoner om å gjøre det til en positiv opplevelse.

– Men så i 2016 en gang ble det helt stille og vi hørte helt plutselig ingenting, sier hun.

Journalen har sendt ut en spørreundersøkelse til ansatte ved OsloMet, om navnebyttet og prosessen rundt dette. Hele

251 ansatte ved OsloMet svarte på en undersøkelse om det nye universitetsnavnet og prosessen med å komme fram til det. Kommentarene over er hentet fra svarene i undersøkelsen.

251 har valgt å avgi svar, og det kan se ut til at den anonyme ansatte ikke er alene om å føle at prosessen ikke var transparent nok.

I undersøkelsen kommer det fram at 66 prosent opplevde at deres synspunkter om navnevalg ikke ble lyttet godt nok til av ledelsen. Videre svarer 47 prosent at de fikk svært lite eller lite informasjon om i hvilken fase navneprosessen var i.

Kjære styre

Tilbake til styremøtet i desember:

– Kjære styre, kjære alle som er her, kjære alle som følger med på streamingen. Jeg ønsker å starte innlegget mitt i denne saken med å si litt om konteksten for det som vi nå skal diskutere, åpner rektor Curt Rice med.

For to dager siden hadde det kommet

et vedtak fra NOKUT om at Høgskolen i Oslo og Akershus oppfyller kravene om å bli et universitet.

– Men det er en ting som må stå i det søknadsbrevet som vi ikke har landet. Og det er, som det sies på folkemunn, hva barnet skal hete.

Rektor forklarer sin rolle som styrets sekretær og at han derfor kun skal fremme et navneforslag for styret. Det navneforslaget lyder slik: OsloMet i et ord med stor O og stor M, mellomrom tankestrek mellomrom storbyuniversitetet med liten s.

– Hvis dere handler i dag er det mulig at vi i løpet av kort tid opplever noe som ikke denne byen har opplevd på 206 år: det kan bli opprettet en ny institusjon, med en et nytt navn. Og viktigst av alt er ett ord som det navnet skal inneholde, universitet.

Mener frister er skapt av mennesker og kan endres

Ansattrepresentant og styremedlem Tatjana Radanovic Felberg er først ut til å kommentere. Hun trekker pusten og

Fakta:

Et styre ved en høyskole eller et universitet er skolens øverste beslutningsorgan og består av 11 personer, der som styreleder ikke er rektor består sammensetningen av fire representanter fra ansatte i forsker- eller fagstillinger, en representant for administrasjonen, to studenter og fire eksterne representanter.

Tidslinje

lener seg fremover.

- Det er ingen skam å snu!
- Ordene klinger høyt og tydelig i rommet.
- Hvorfor åpner jeg med fjellvettreglene?

Det er for å frigjøre oss i denne diskusjonen fra de stressfremmende påstander som jeg har merket i mediene. At vi må skynde oss, at det er tidsfrister og så videre. Frister er laget av mennesker og de kan forandres.

Felberg ser bort rektor. Rice tar på seg brillene og retter seg opp, han er stram om munnen, og har blikket på Felberg. Hun fortsetter.

– Både fornuft og følelser er med i bildet. Jeg tror det er viktig å ikke undervurdere de følelsene knyttet til navneprosessen, jeg har fått så mange henvendelser fra kjente og ukjente kolleger. Og hva slags følelse er det som går rundt? Det er følelser som å ikke kjenne seg igjen, å kjenne seg overkjørt, avmakt og kanskje avstand mellom rektor og de ansatte.

Hun løfter hendene mens hun understreker sitt standpunkt.

- Igjen, det er ingen skam å snu!

“Det kongelige universitetet” eller “University of HiOA”?

Avdeling for samfunnskontakt og kommunikasjon med Julie Backer som prosjektleder hadde ansvaret for arbeidet med å finne og teste navneforslag.

– Ja, for en omfattende prosess det har vært, sier Backer og forsøker å huske tilbake.

Arbeidet med å finne et navn begynte i oktober 2015. Da ble det bestemt at det skulle opprettes en komité med medlemmer fra forskjellige avdelinger, fakulteter og enheter. Tanken var at de ansatte ved skolen skulle involveres og at alle skulle få mulighet til å si sitt. De 40 ansatte utgjorde et navneforum som hadde fem møter i tidsrommet oktober 2015 til mars 2016. Styret skulle etter planen avgjøre det endelige navnet 9. mars 2016, men som vi vet skulle det gå over et og et halvt år før et navn omsider ble vedtatt.

I prosessen kom det massevis med navneforslag på bordet. Det holdt navne-workshoper i regi av kommunikasjonsfolk rundt på institusjonen, de som ville kunne også sende inn forslag på e-post til Avdeling for samfunnskontakt og kommunikasjon.

Det manglet ikke på forslag underveis. Enkelte var opptatt av det lokale og foreslo

«Bislettbekken universitet» oppkalt etter den bittelille bekken som renner igjennom skolegården i Pilestredet. Andre mente det ikke var noen grunn til å være beskjedne og foreslo «Nordens profesjonsuniversitet». Forslag som «Humbleuniversitetet» kunne kanskje trenge en medfølgende forklaring. Det mest ambisiøse forslaget kom nok likevel fra Fellesadministrasjonen med «University of the Universe / Universitetet i universet». Andre mente at et lengre navn var på sin plass og foreslo «Praktisk Anvendt Forskning Kompetanse Innovasjon viten»

Blant de mer edruelige forslagene hadde man «Norges samfunnsvitenskapelige universitet», «Oslo profesjonsuniversitet», «St. Halvards universitet», «Norsk universitet for anvendt vitenskap (NORA)» og «Storbyuniversitetet».

– Vi var veldig opptatt av at det skulle være en faglig prosess steg for steg. Det som var viktig først var å lande noen kriterier. Vi ville ta det på alvor, sier Backer.

Det ble konkludert med at man ønsket seg et navn hvor samfunnsoppdraget og eventuelt sted legges til grunn for forslagene.

Testet ni navn

Arbeidet kokte ned til 9 navneforslag. Disse ble testet ved hjelp av TNS gallup. Navne var blant annet EDOS educate Oslo, NOVA – Universitetet for næring, oppvekst, velferd og arbeidsliv, Aker universitet, Profesjonsuniversitetet i Oslo og Akerhus og OsloMet – storbyuniversitetet.

OsloMet – storbyuniversitetet fikk liten oppslutning i spørreundersøkelsene både eksternt og internt. Potensielle studiesøkere ble vurdert som den viktigste målgruppen. I en befolkningsundersøkelse svarte 1000 personer på hvilket navn de likte best. Det kom frem at OsloMet – storbyuniversitetet var det forslaget som ble minst likt av de ni alternativene. En fokusgruppe med studiesøkere var heller ikke nådige i sin dom av navnet:

«De engelske navnevalgene i denne testen kom dårligst ut i dette utvalget. Navnene virker noe flåsete og uformelle, noe som ikke passer til et universitet. OsloMet kommer ut som det navnet som likes dårligst i dette utvalget.» Dette kom fram i en presentasjon for ledelsen av testresultatene.

De ni navnene ble også testet blant internasjonale og nasjonale samarbe-

idspartnere. Forslaget som inneholdt profesjonsuniversitet ble best likt av begge grupper, mens det var liten oppslutning for OsloMet.

Følgende konklusjon ble presentert: «Mange i de ulike målgruppene mener at OsloMet, Storbyuniversitetet, Oslo Metropolitan University og EDOS ikke passer. Vi valgte derfor å se bort i fra disse i den videre vurderingen».

Faggruppen endte til slutt med å lande på tre navn: Aker universitet, profesjonsuniversitetet i Oslo og Akerhus og NOVA – Universitetet for næring, oppvekst, velferd og arbeidsliv.

Har brukt over 1,1 millioner på konsulenter og navnetest

Journalen har fått innsyn i fakturaene som viser skolens pengebruk i forbindelse med navnesaken. Tidligere har også OsloMets universitetsavis, Khrono, sett på dette.

I arbeidet med nytt universitetsnavn, utvikling og omprofilering har OsloMet – storbyuniversitetet satt av 15 millioner kroner av universitets eget budsjett. Sverre Molandsveen er kommunikasjonsdirektør

– Et universitetsnavn skal vare i hundre år, jeg synes godt vi kunne brukt både mer tid og penger, sier studentrepresentant i styret, Envy Aleksander Frogset

ved OsloMet, han opplyser at kostnadene for arbeidet med nytt universitetsnavn ligger på 918 828 kroner.

«Det er dette vi har brukt eksterne konsulenter til, det meste av arbeidet er utført av ansatte i Avdeling for samfunnskontakt og kommunikasjon», skriver Mølandsveen i en e-post.

I tillegg er det brukt 246 000 kroner på tjenester fra TNS Gallup i forbindelse med navneundersøkelser. Prislappen for bearbeiding av navneforslag oppnår da over 1,1 millioner kroner.

Savnet informasjon

Den ansatte ved OsloMet som ønsker anonymitet forteller at etter vinteren 2016 ble det helt stille rundt navneprosessen.

– Fra en dag til en annen sluttet informasjonen å komme, det gikk bare rykter.

Det blir ofte hevdet at navneprosessen har vart i to år og at man har hatt 200 navn på listen. Men etter arbeidsgruppen hadde kommet fram til tre navneforslag i april 2016 ble det påfallende stille rundt navn.

Julie Backer, avdelingssjef for samfunnskontakt og kommunikasjon sier at navnesaken ble utsatt fordi universitetssøknaden ble lagt på is.

– Kunnskapsdepartementet jobbet med nye kriterier for å kunne søke om å bli universitet, derfor måtte søknadsprosessen utsettes.

Et år senere, den 30. mars 2017, kunngjør rektor at han ville ta med seg tre navn til styremøte den 12. juni 2017. Navnene

han skulle presentere var Aker universitet, Nova og OsloMet universitet. Forslaget Oslo og Akershus profesjonsuniversitet ble fjernet.

Den anonyme ansatte mener at det ikke ble gitt god nok informasjon om hvorfor man endte opp med de tre forslagene.

– Vi fikk høre av noen som kjenner noen i styret at profesjonsuniversitet ble kastet og jeg tenkte “hæ, hvorfor det?”. Vi hadde tidligere hørt at profesjonsuniversitetet var det mest populære forslaget.

Kostnader:

* 918 828 kroner for arbeidet med nytt universitetsnavn, OsloMet inngikk en avtale med Burson og Marsteller

* 246 093 kroner har OsloMet brukt på navneundersøkelsen i samarbeid med TNS Gallup

* 2 569 142 kroner har OsloMet brukt for omprofilering fra HiOA til OsloMet, eksterne konsulenter fra HYPER fikk oppdraget.

* 3-3,5 millioner for skiltingen av den nye OsloMet logoen.

* Totalsum: 7 036 314

Styremøte i juni 2017

Den 15. juni 2017 hadde styret ved OsloMet møte. Her ble temaet «navn på nytt universitet» tatt opp. Styret ble bedt om å diskutere og vurdere de tre navnene.

Av de tre forslagene fikk OsloMet mest støtte i styret denne dagen. Ansatt representant Anton Havnes var usikker for hvilket navn han likte best.

– Jeg ramlet inn og sa OsloMet. Men jeg angret etterpå fordi jeg tenkte at det ikke var så godt forslag likevel. Grunnen til at OsloMet falt i smak hos styret da, var nok fordi det var det eneste forslaget som hadde Oslo i seg.

Han sier at det ikke var noe ordentlig diskusjon om navn i styret før de denne junidagen fikk presentert de tre alternativene.

Noen i styret likte Aker. I et intervju til Journalen stiller styremedlem Tatjana Radanovic Felberg spørsmål til om de fikk presentert de beste forslagene.

– Aker fikk mye støtte, men så kom det senere frem at Aker uansett ikke kunne brukes fordi Aker Solutions kommer muligens til å saksøke skolen. Da ble jeg helt satt ut, hvorfor gi oss et forslag som ikke er reelt?

Felberg synes ikke det har kommet klart nok frem hvorfor profesjonsuniversitet ble vraket som forslag.

– Navnet ble godt likt, så ble fjernet uten at jeg forstod helt hvorfor.

Styremedlemmene fikk presentert en enkel oversikt over ulemper og fordeler med

Julie Backer ledet prosjektet med å finne et navn til universitet. Prosessen ble planlagt nøye og utført steg for steg.

de tre navnene, men de fikk for eksempel ikke se de fullstendige resultatene av spørreundersøkelsen.

Uenighet i styret

Tilbake på det avgjørende styremøtet den 15. desember 2017, er medlemmene splittet. IT-gründer og eksternt medlem i styret Shahzad Asghar Rana kremter og sier han nok aldri har vært så opptatt av å lese seg opp i forkant av et styremøte som denne gangen. Det humres i salen.

– Prosessen har vært lang og helt sikker bra, men det jeg undrer meg litt over det er hvor mange ganger i denne lange prosessen har det blitt møtt opp med argumenter mot andre forslag som jeg mener ikke er gode nok?

Han snakker rolig og tydelig.

– Så undrer jeg meg over at prosessen virker utrolig balansert både for og imot fra utsiden. Mens i styrerommet her, så føler jeg meg litt bondefanget, for sånn som forslaget står nå, så er det ett navn jeg skal forholde meg til. Og da vil jeg bare vite spillereglene, hva har vi som styre å forholde oss til i denne situasjonen her? For det kom ikke klart og tydelig fram av sakspapirene.

Rektor overtar og svarer på noen av spørsmålene som er kommet så langt i møtet. Han retter seg så mot Shahzad Asghar Rana.

– Shahzad jeg beklager hvis du føler det sånn, vi hadde en omfattende lang diskusjon på styremøtet i juni, det hadde du ikke anledning til å være med på. Så det kan hende at du opplever at det gikk litt fort i

svingene når du gikk glipp av den debatten som skjedde den dagen.

Styreleder Trine Syvertsen tar ordet.
– Jeg vil bare signalisere at jeg kommer til å støtte forslaget som også ligger her i dag.

Videre presiserer hun at det alltid er slik at det i vedtakssaker kan komme andre forslag enn det rektor har foreslått.

Syvertsen er overrasket over at noen henter til at prosessen har vært utilstrekkelig.

– Jeg har fulgt lenge med på denne debatten og er ganske imponert over hvor bred den har vært. Jeg er helt komfortabel med at folk har ulike syn på navnet, men det forbauser meg at folk har et inntrykk av at prosessen har liksom vært kort og litt lukket, det er vanskelig for meg å forstå.

– Har noe å si hvordan saken legges frem

Styremedlem Ingrid Ruud Knutsen sier at møtet ble det mest intense av de hun har vært med på.

– Jeg pleier ikke få noe særlig med mailer før styremøter. Men i forkant av det møtet rant det inn! Det kom massevis med forslag om hva vi burde hete, bare det ikke ble OsloMet

Stort sett er det enighet i vedtakssaker, forteller studentrepresentant Envy Aleksander Frogset. Han er likevel ikke overrasket over uenigheten på styremøtet.

– Saken var interessant og fikk stor oppslutning, jeg skjønner at folk har reagert, både studenter og ansatte. Det er veldig

sjelden at styret er splittet i utgangspunktet.

Føler du at styret har beslutningsmakt eller er vedtakene omtrent bestemt på forhånd?

– Både ja og nei. Det har noe med hvordan saken legges frem. Sakene legges frem i en slik tone som gjør at man oppfatter at det har vært et godt stykke arbeid, alle har fått sagt sin mening, det har også noe å gjøre med hvordan vedtakene er formulert. Noen ganger fremstår det som det finnes en eneste rett løsning. Det virker litt som om avgjørelser er tatt på forhånd. Men rektoren skal jo ikke legge fram flere forslag, han skal legge fram det forslaget han synes er det riktige.

Frogset sier at styret kun får presentert resultatene av en prosess, og må ha tillitt til at den har blitt utført på en god måte.

– Noe blir presentert som fakta, men du vet ikke, fordi du har ikke sett alle forarbeidene. Det er en svakhet når vi er en akademisk institusjon.

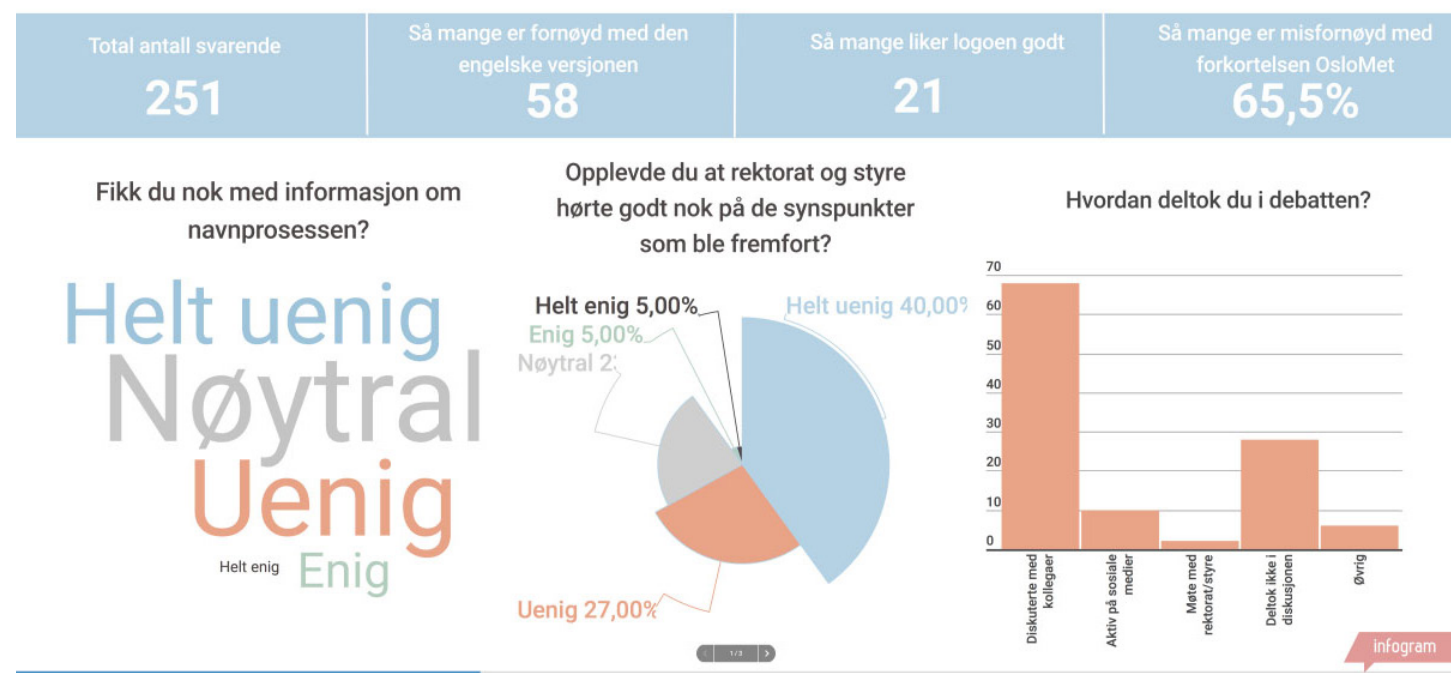
Stemmene telles

Etter lang diskusjon var det tid for å ta en avgjørelse, skulle det nye universitetet i Oslo hete OsloMet – storbyuniversitetet?

Styreleder Syvertsen åpner for stemmegivning.

– Vi stemmer over forslaget nå, de som støtter det viser det med stemmetegn.

Studentrepresentant Sunniva Myrene Braaten strekker hånden høyt i været. Det samme gjør Gunnar meldgård. Ingrid Ruud Knutsen setter albuen på bordet og holder beskjedent opp en penn. Syvertsen

Grafikken viser resultater fra spørreundersøkelsen som Journalen har sendt ut til ansatte ved OsloMet.

Skjermdump fra styremøtet 15. desember 2017, her vedtas det nye navnet med seks mot fem stemmer. Bakerst fra venstre Shahzad Asghar Rana, Gunnar Melgaard, Ingrid Ruud Knutsen og Ingvild Straume.

teller.

- En, to, tre, fire, fem, seks, sju?

«Nei seks» summeres det i rommet.

Syvर्टsen teller igjen.

- Ja seks. Men da er det jo ingen alternative forslag, så resten stemmer i mot rett og slett?

Hun trekker pusten.

Ja okay, vis det med stemmetegn nå.

De resterende medlemmene løfter hånden rolig.

- Ja, da er det flertall for OsloMet, Oslo Metropolitan university og Storbuniver-

sitetet.

Syvर्टsen dunker en papirvekt av glass en gang i bordet.

- Da tar vi pause.

Språkrådet anbefalte skolen å bruke et annet navn

I forkant av styremøtet den 15. desember 2017 anbefalte språkrådet HiOA å gå inn for et annet navn enn OsloMet. Daniel Gusfre Ims er seksjonssjef i Språkrådet.

Han forklarer at det tradisjonelt har vært to type navn for høyskoler og universiteter:

- De som sier noe om hva slags institusjon det er og hvor det ligger. Slik som Universitetet i Oslo. Eller de som sier noe om hva slags type universitet eller høyskole det er, slik som Handelshøyskolen, sier Gusfre Ims.

Språkrådet sier at det er en generell regel om at en skal følge rettskrivningen når man skal navnsatte offentlige institusjoner. En annen regel i lovverket sier at navn skal være både på bokmål og nynorsk.

Kulturdepartementet har ellers kommet med rundskriv med føringer om at det skal være et godt og forståelig navn.

- Vi frarådet Kunnskapsdepartementet å godkjenne navnet OsloMet på grunn av at den store M-en i navnet strider med norsk rettskrivning. Vi hadde også innsigelser mot ordet Met, som ikke betyr noe på norsk. Navnet har en skrivemåte som er i strid med korrekt norsk. Når aviser spør oss om råd, er vi nødt til å vise til rettskrivningsreglene fordi det er i vårt mandat å forvalte rettskrivningen.

Yngve Benestad Hågvar er førsteamanuensis ved fakultet for samfunnsvitenskap på OsloMet – storbyuniversitetet og underviser journalist- og mediestudenter i språk. Han peker på de samme grunnene til at OsloMet er et dårlig navn språklig sett.

- Man får ingen forklaring på hva den Met-en betyr. I tillegg blir det rart når forkortelsen er en del av navnet. Det blir som om vi skulle hett HiOA – Høgskolen i Oslo og Akershus, og at både forkortelsen og navnet måtte oppgis hver gang. OsloMet er heller ikke en forkortelse for den norske oversettelsen, sier Hågvar.

Språkrådet er forpliktet til å gi synspunkter, men til syvende og sist er det Kongen i Statsråd som godkjenner navnet. Også på stortinget var det uenighet om navnet OsloMet skulle godtas. Høyremann Stefan Heggelund sendte et brev til kunnskapsministeren i desember 2017 hvor han stiller spørsmål om man ikke burde forvente at offentlige institusjoner følger skrivereglene.

«Et marginalt flertall i HiOAs styre ønsker å endre institusjonens navn til OsloMet. Navnet er noe som avgjøres av Kongen i Statsråd. Det er imidlertid ikke et spørsmål som berører institusjonens faglige autonomi.»

Kunnskapsministeren svarer på brevet i januar. Han sier han forstår Heggelunds grunnleggende bekymring.

«Det er to hensyn som må veies mot hverandre i en slik prosess: Hvorvidt navnet er i tråd med god, norsk navneskikk, og det handlingsrommet en institusjon bør ha og den tilliten man bør gi til et styre. En slik tillit innebærer naturligvis også at institusjonene av og til vil gjøre valg som politisk ledelse ikke nødvendigvis mener er det beste».

Et halvt år senere er mange fremdeles kritiske

Journalen sendte ut en undersøkelse til samtlige institutter ved OsloMet, 251 ansatte avga svar. Undersøkelsen viser at det var mange som engasjerte seg i navne-debatten, enten ved å diskutere på sosiale medier, sende inn forslag eller snakke med kollegaer.

Et halvt år etter navnet ble fastsatt er mange fremdeles kritiske til navnet OsloMet - storbyuniversitetet. 68,8 prosent synes navnet er svært dårlig eller dårlig. Mens 13 prosent er fornøyd eller svært fornøyd.

88 personer har i tillegg valgt å legge igjen en kommentar til hva de synes om navnet og navneprosessen. Her kommer det frem at mange fremdeles er svært lite begeistret. Noen opplever navnet som for «jålete», flere nevner at de heller hadde ønsket seg et av de andre forslagene, begrepet storby er ikke så godt likt, og flere mener at OsloMet fremstår som useriøst.

Den anonyme ansatte som var engasjert i navnesaken sier at prosessen var helt åpen i 2015 og 2016, men at det senere opplevdes som en lukket prosess.

- I ettertid virker det bare som en skinnprosess fordi på slutten ble alt snudd, og rektorens forslag, som allerede blitt nedstemt av flere andre instanser før, ble trukket inn igjen.

Den ansatte mener at det virker bortkastet å ha brukt så mye ressurser på å undersøke ulike navn, når man ender opp med noe annet enn det som ble anbefalt.

Styremedlem Anton Havnes var en av de som stemte imot at det nye universitetet skulle hete OsloMet - storbyuniversitetet. Han sier at de fleste av de vitenskapelig ansatte ønsket et annet navn.

- Det var ingen som likte det navnet som jeg snakket med. Reaksjonen blant folk var sterke, det var enkelte som jeg leste om på nettet som likte det. Men alle jeg snakket med synes at det var et tøysete navn.

Havnes synes at prosessen har vært åpen, men savner mer diskusjon når vedtaket nærmet seg.

- Den første runden var veldig demokratisk. Det jeg kan si, er at det ikke var noen grundig prosess akkurat i forkant av vedtaket, når det først ble helt aktuelt og klart at vi skulle bli universitet. For to - tre år siden var det fremdeles ganske langt i det blå. Jeg synes det gikk fort mot slutten, sier Havnes.

Rice svarer

I syvende etasje i P46, holder rektoratet til. Toppetasjen byr på god utsikt over Oslo by. Her treffer Journalen rektor Curt Rice. Han mener at det nye universitetet har fått et godt og velfungerende navn.

- Det var noen professorer som kom på at navnet kunne være Oslo Metropolitan university. Det tenkte jeg at passer oss veldig bra. Det er slik at det andre universitetet i en by, som har fokus på profesjonsutdanninger, ofte kaller seg «metropolitan». Det gjør at navnet er lett gjenkjennelig utenlands, mange syns også

Rektor ved OsloMet, Curt Rice, likte godt navnet Oslo Metropolitan University. – Det var en kjempeutfordring å finne et godt navn på norsk ettersom man veldig sjelden finner ordet "metropolitansk" på norsk.

at det er et kult navn som er lett å huske.

En av de store innvendingene fra mange har vært at den store M-en inne i navnet bryter med norske skriveregler, hva tenker du om det?

– Jeg tror at språkrådet misforstår sitt eget reglement i dette tilfelle. For eksempel er det ingen som reagerer på den store O-en i UiO.

Ja men det som er forkortelsen på UiO er jo forkortelsen på det norske navnet?

– Spørsmålet stilles på en riktig men interessant måte. Språkrådet kan også starte med å si at problemet er den store M-en, så kommer vi med et svar, og da viser det seg at det ikke er det som er problemet. Jeg tror språkrådet må være ærlig med seg selv, og finne ut hva de egentlig lar seg provosere av.

Flere har stilt seg uforstående til at profesjonsuniversitet ble fjernet som forslag. Rice forteller at grunnen til det er at han hadde et møte med Kunnskapsdepartementet. Der ble Rice fortalt at departementet ikke ville tillate et navn som inneholdt ordet Norge. Slik som forslaget «Norges profesjonsuniversitet». Han sier at han også ble kontaktet av rektorer ved andre utdanningsinstitusjoner som bad om at det ikke måtte tas eierskap til profesjonsutdanning.

Siden geografi og identitet var viktig. Hva med Oslo profesjonsuniversitet på norsk og Oslo metropolitan university på engelsk?

– Ja, ikke sant. Det har jeg ikke tenkt på. Han lener seg litt forover og sier han kan fortelle noe han ikke har sagt før.

– Jeg synes at det har vært veldig spennende med akkreditering, vi har endelig fått det til, folk er stolte av det. Men det er klart jeg er lei meg for at prosessen med navn tok mye av oppmerksomheten bort fra den egentlig store tingen som skjedde, at vi ble et universitet.

Fikk de ansatte nok informasjon om hvor navneprosessen lå an?

– Det kan være de ikke fikk det, og det er jo en lærdom som jeg kan ta med videre. Kanskje jeg ikke var tilstrekkelige med å kommunisere.

Mest ansvarlig å ta en beslutning

Ansattrepresentant og styremedlem Ingrid Ruud Knutsen ankommer Fyrhuset, en av OsloMets caféer, en solrik maidaag. Hun jobber ved OsloMets avdeling på Kjeller, og sier at navnesaken ble mye diskutert i hennes miljø.

– Det var mange ulike meninger, og frem mot møtet ble jeg mer og mer oppmerksom på at jeg ikke kunne ta med meg

konsensus, jeg ble også mer opptatt av at vi trengte et navn som skilte seg godt fra universitetet i Oslo. Likevel var jeg usikker på hva jeg skulle gjøre når jeg kom til møtet den 15. desember.

Hun var ikke overbegeistret over navnet OsloMet – storbyuniversitetet, men endte opp med å stemme for navneforslaget, og dermed ble navnet avgjort med seks stemmer mot fem. Hun så på det som det mest ansvarlige å gjøre, og tenkte at universitetet ville vokse inn i navnet.

– Noen ønsket en ny runde, men jeg tenkte at det ikke ville føre oss noen steder.

Det hun synes er positivt med navnet i dag er at det er annerledes, kort og lett å presentere seg med på engelsk.

Synes du prosessen har vært demokratisk?
– Den har vært meget demokratisk. Den har vært så demokratisk at man har fått veldig mange meninger om saken.

Om man har en demokratisk prosess, men ender opp med et navn som ikke er en av de mest populære, så er det jo en demokratisk prosess i starten, men ikke mot slutten?

– Jada, jeg ser den. Men det var jo styret som tok avgjørelsen til slutt på demokratisk vis. Men ja, det kan du si, sier Ingrid Ruud Knutsen.